

อรนุช ชาลิริินทร์ : การพัฒนามาตรวัดความชอบแบบการเรียนรู้สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลาย (THE DEVELOPMENT OF LEARNING STYLE PREFERENCE SCALE FOR
UPPER SECONDARY SCHOOL STUDENTS) อ.ที่ปรึกษา : รศ.ดร.สุวิมล ว่องวานิช,
185 หน้า. ISBN 974-635-465-5

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงและความเที่ยงของมาตรวัด
ความชอบแบบการเรียนรู้ มาตรวัดนี้จำแนกออกเป็น 2 องค์ประกอบ องค์ประกอบแรกคือ สภาพการเรียนรู้ที่มี
เป้าหมายการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน โดยแบ่งออกเป็น 3 มาตรวัดย่อย ได้แก่ แบบร่วมมือ แบบแข่งขัน
และแบบรายบุคคล องค์ประกอบที่สอง คือ จิตวิธีการเรียนรู้ โดยแบ่งออกเป็น 3 มาตรวัดย่อย ได้แก่ แบบผิวเผิน
แบบรู้ลึก และแบบยุทธวิธี ลักษณะของมาตรวัดเป็นมาตรประมาณค่า 4 ช่วง ประกอบด้วยข้อกระทง 36
ข้อ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2539 จำนวน 2,143 คน ของโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่ม
อย่างง่าย วิเคราะห์ความเหมาะสมของข้อกระทงแต่ละข้อโดยใช้โปรแกรม BIGSTEPS ความเที่ยงแบบ
สอดคล้องภายในตามสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ความคงเส้นคงวาด้วยวิธีการวัดซ้ำ โดยใช้สูตร
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ
เชิงสำรวจ (EFA) และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) โดยใช้โปรแกรมลิสเรล

ผลการวิจัยพบว่ามาตรวัดความชอบแบบการเรียนรู้มีคุณภาพรายข้อที่เหมาะสมจำนวน 30 ข้อ
ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในเท่ากับ .7565 ความคงเส้นคงวาด้วยวิธีการวัดซ้ำมีค่าเท่ากับ .6577
ผลการตรวจสอบมาตรวัดโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (EFA) และการวิเคราะห์องค์ประกอบ
เชิงยืนยัน (CFA) พบว่ามีความตรงเชิงโครงสร้าง

ภาควิชา ศึกษาศาสตร์
สาขาวิชา การวัดและประเมินผลการศึกษา
ปี 1996

ลายมือชื่อนิติกร
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาพร้อม